

IncotermsNEWS

150

När säljaren inte är leverantör och köparen inte mottagare

Incoterms utgår från ett förhållande där säljaren levererar - avlämnar - och köparen tar emot godset.

Numera talas allt mer om network production och leverantörskedjor. Om en säljare i Sverige har sin kund i Asien och även sin underleverantör där kan det ligga nära till hands att leveransen sker direkt från underleverantören till slutkund. Att först ta varorna till Sverige och sedan skicka ut dem kan vara en kostsam omgång. I dessa fall blir även mottagaren en annan än köparen ur underleverantörens synvinkel.

Men direktleveranser reser en hel del frågor. Det kan gälla åtaganden enligt Incoterms och inte minst vad gäller dokumentation. Det sistnämnda ställs på sin spets när säljaren inte vill att slutkunden ska lockas ingå relation med underleverantören, kanske t.o.m. vill hemlighålla underleverantörens identitet.

Låt oss först slå fast att säljaren skyldigheter mot köparen enligt Incoterms är desamma även i de fall avlämnandet i fysisk bemärkelse sker mellan underleverantör och slutkund. Detta betyder dock inte att det är säljaren som i praktiken utför dessa skyldigheter. Vissa är ju uppenbara som t.e.x lastning på fordon, det kan endast underleverantören göra, som i sammanhanget får den lite konstiga beteckningen "avlastare". Här får underleverantören ses som ombud för säljaren och utför åtgärder på dennes risk och bekostnad i förhållandet till slutkund.

Gäller detta ombudsförhållanden även i andra sammanhang? Vi tar som exempel CIF. Här ska säljaren: 1. Träffa avtal om transport och 2. Anskaffa transportförsäkring.

En transportör godkänner i stort sett varje avtalspart om den kan förväntas sig få betalt för transporten. Avtalet kan också slutas i annan parts namn och kundnummer.

Vid CIF vill köparen ha en försäkringspolis (dokument), som utvisar att köparen är förmånstagare (försäkrad) i en försäkring som täcker risken under transport. Säljaren kan teckna denna, men kraven på uppgifter om själva transporten vid tecknandet, kan göra det mer ändamålsenligt att underleverantören tecknar försäkringen. Detta sker då på säljarens uppdrag och när så behövs med säljaren som försäkringsstagare. Vi ska ju också komma ihåg att underleverantören kan vara både större och mer erfaren i transport och logistik än säljaren. Fast likafullt är det säljaren som gentemot köparen ansvarar för att skyldigheterna fullgörs enligt Incoterms.

Vad som här angetts som praktiska lösningar får man dock se upp med vid rembursbetalningar. Dessa baseras på rembursvillkor knutna till dokument utfärdade av tredje person eller i vissa fall som t.ex. faktura, av säljaren. Här finns inte utrymme för laga efter läge utan dokument som frakthandlingar och försäkringsdokument får inte avvika från rembursvillkoren. Dessutom fordras enligt regelverket samstämmighet i rembursen och uppgifter i fakturan.

En alternativ lösning som bör undersökas är att uppdra åt en global speditör att ta hand om avtal inom transport och försäkring samt exportklarering och som tillser att dokumenten får en utformning som passar säljaren och är i linje med de villkor som gäller enligt köpavtal och eventuell remburs..

info@incoterms.se
Tell Hermanson

www.incoterms.se
Tel: 070-497 88 34